

عنوان مقاله:

بررسی رابطه عملکرد آموزشی با خودکار آمدی در تدریس معلمان

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم حسونند - کارشناسی، معارف اسلامی فلسفه کلام اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

ماندانا رحیمیانی - کارشناسی ارشد، مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه عملکرد آموزشی با خودکارآمدی در تدریس بود. این پژوهش به لحاظ هدف کاربردی و به شیوه پیمایشی انجام شد. با توجه به اینکه این پژوهش از نوع تحقیقات غیرآزمایشی بود، از لحاظ دسته بندی در زمره تحقیقات توصیفی - همبستگی قرار گرفت. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه معلمان مقطع ابتدایی در آموزش و پرورش استثنایی در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود. حجم نمونه به توجه به جدول کرجسی ومورگان ۲۰۰ نفر (۸۷ زن و ۱۱۳ مرد) تعیین شد؛ که به روش نمونه گیری طبقه ای تصادفی نسبی انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه عملکرد آموزشی زندی (۱۳۹۲) و پرسشنامه خودکارآمدی اسچانن، موران و وولفولک (۲۰۰۱) بود. نتایج به دست آمده در این پژوهش نشان داد بین عملکرد آموزشی با خودکارآمدی در تدریس رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد. در تبیین یافته ها می توان گفت عملکرد آموزشی بر خودکارآمدی در تدریس موثر می باشد. یافته ها نشان داد عملکرد آموزشی با ضریب تاثیر ۰/۳۰۰ بر خودکارآمدی تدریس معلمان اثرگذار بود. بر این اساس می توان نتیجه گرفت ادراک معلم از وظایف شغلی اش باعث می شود محیطی لذت بخش و شادی آفرین که در آن شوخی و تفریح مشترک مرزهای میان معلم و کلاس را تقلیل داده شده، برای دانش آموزانش ایجاد نماید به گونه ای که دانش آموزان معلم خود را بیشتر به صورت یک دوست و همراه تصور کنند. به همین ترتیب، آمادگی همکاری با دوستان در کلاس افزایش یافته و تعداد حوادثی که به مشکلات موجود در کنترل کلاس می انجامد، تقلیل می یابد.

کلمات کلیدی:

عملکرد آموزشی، خودکارآمدی، تدریس، معلمان، آموزش و پرورش استثنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1985749>

